

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.12.2014 № 1528)

Ефективна ЕКОНОМІКА

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

№ 3, 2013

[Назад](#)

[Головна](#)

УДК 338

*О. В. Комирна,
к. е. н., доцент кафедри фінансового аналізу та контролю,
Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ*

ПРОЦЕДУРНИЙ ПІДХІД ДО ПЕРЕВІРКИ ПОРЯДКУ ВИТРАЧАННЯ КОШТІВ ЗА ПРОЕКТОМ

Стаття присвячена організаційно-методичним засадам аудиторської перевірки процесу витрачання коштів за проектом. Розкрито напрями та процедури аудиту інвестиційних витрат за будівельним контрактом.

Article is devoted to organizational and methodological principles of the audit process, spending on the project. Reveals trends and audit procedures of investment costs of a construction contract.

Ключові слова: *аудит проектів, інвестиційні витрати, методи та процедури аудиту.*

Keywords: *audit projects, investment costs, methods and procedures for auditing.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. Протягом тривалого періоду часу відбувається введення об'єктів будівництва в експлуатацію, що вимагає раціональної системи управління будівельним комплексом за наявності несприятливого інвестиційного клімату. Для реалізації інвестиційних проектів необхідна достовірна та оперативна інформаційна база про хід та результати реалізації проектів для задоволення потреб різних інвесторів як основних її користувачів. Здійснення незалежної аудиторської перевірки на стадії інвестування дозволяє унеможливити перевитрачання коштів та уникнути прийняття неефективних управлінських рішень щодо реалізації проекту.

Аналіз досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження проблем аудиту інвестиційних проектів зробили вітчизняні та зарубіжні вчені, зокрема: В.В.Бабіч, А.А.Баширов, П.С.Безруких, М.Т.Білуха, М.І.Бондар, Радченко К.І.[8] та ін.

Проведений аналіз результатів здійснених досліджень свідчить про широке коло опрацьованих питань з методики проведення аудиту капітальних інвестицій. Втім, теоретичні й організаційні положення та рекомендації практичного характеру щодо методики застосування процедур перевірки порядку витрачання коштів під час реалізації інвестиційних проектів потребують поглиблених досліджень, зважаючи на існуючі організаційно-технологічні особливості та специфіку облікового відображення результатів діяльності будівельних організацій.

Цілі статті. Загальною метою дослідження, результати якого викладені у статті, є визначення основних напрямків та процедур перевірки порядку витрачання коштів за проектом.

Виклад основного матеріалу дослідження із обґрунтуванням одержаних результатів.

Як показує практика, 90 відсотків інвесторів та власників бізнесу користуються отриманою в результаті аудиту інформацією недостатньо ефективно. Приблизно в половині випадків контроль інвестиційного процесу, що має забезпечувати досягнення стратегічних цілей інвестора, в частині фінансового ефекту, організований на недостатньому рівні, або не організований зовсім. Після короткої передінвестиційної експертизи, яку проводять підприємства - ініціатори проектів, із загального обсягу проектів інвестиційно-привабливими визнаються близько 7 % [10, с.20].

Останні, в свою чергу, містять прорахунки, що пов'язані із:

- помилками в маркетинговій стратегії підприємства;
- обраною методикою розрахунків прогнозних даних за проектом;
- помилками фінансово-економічного характеру;
- невірним визначенням інвестиційних витрат;
- помилками, що пов'язані із оцінкою джерел фінансування та управлінням заборгованістю за проектом, та ін.

Саме тому, аудит інвестиційних проектів відіграє важливу роль в управлінні та плануванні інвестиційних процесів.

Метою здійснення аудиту під час перевірки інвестиційних проектів є отримання достатніх та прийнятних аудиторських доказів для висловлення незалежної аудиторської думки щодо їх оцінки та впровадження.

Масштаб та глибина аудиторської перевірки, необхідність застосування окремих аудиторських процедур значною мірою залежить від розуміння аудиторами системи внутрішнього контролю, специфіки бізнесу клієнта та характеристик реалізації інвестиційного проекту.

Необхідно відзначити, що в залежності від стадій інвестування та задач які поставлені перед аудитором, предметом перевірки можуть бути: проектна документація (правильність її розроблення, прогнозні дані за проектом); обсяг та порядок відображення в обліку інвестиційних витрат; інвестиційні процеси (їх облік та порядок узагальнення у фінансовій звітності підприємства), і т.д.

Стадія інвестування, передбачає встановлення правових, фінансових та організаційних основ для реалізації проекту. На даній стадії здійснюється придбання технологічного обладнання, детальне опрацювання та укладання контрактів з постачальниками і споживачами, придбання земельних угідь, проведення будівельних робіт, встановлення обладнання та запуск виробничого процесу та ін.

Зважаючи на це, головною функцією аудиту на даній стадії є контроль за достовірністю фінансової інформації яка узагальнює результати інвестування та дозволяє менеджером проекту приймати оперативні міри по оздоровленню ситуації (отримувати нові кредити, змінювати схему організації будівництва і т.д.) або вирішувати питання щодо доцільності участі в проекті. В цілому, аудитор перевіряє правильність відображення інвестиційних витрат на рахунках бухгалтерського обліку, та узагальнення даної облікової інформації у фінансовій звітності підприємства.

Організація і методика аудиторської перевірки визначається, передусім, належним інформаційним забезпеченням аудитора щодо впровадження та реалізації проектів. Основою інформаційного забезпечення аудиту інвестиційних проектів на даній стадії інвестування є фактографічна інформація, що характеризує процес витрачання коштів за проектом та облікове їх відображення. Тобто, аудит зводиться до перевірки:

- проектної-кошторисної та договірної документації;
- первинних документів (рахунків; видаткових накладних; лімітно-забірних карток; товарно - транспортних накладних; накладних-вимог на відпуск матеріалів);
- поточних документів (журнал обліку виконаних робіт (ф. №КБ – б; ф. № КБ-2в Акт приймання виконаних будівельних робіт; ф. №КБ - 3 Довідка про вартість виконаних будівельних робіт і витрат, та ін);
- звітів про витрачання матеріалів (ф. № М-29 Звіт про витрачання основних матеріалів у будівництві порівняно з виробничими нормами; ф. № М-19 Матеріальний звіт);

- облікових реєстрів (відомість 5.1 аналітичного обліку запасів Журналу 5, відомість Головної книги за рахунками 13, 20, 23, 90, 91)
 - форм звітності (фінансової (ф. №1 Баланс, ф. №2 Звіт про фінансові результати, ф. №5 Примітки до річної фінансової звітності), податкової (Податкова декларація з податку на прибуток підприємства) та статистичної (ф. №1 – п. Звіт про основні показники діяльності підприємства) звітностей підприємства).

Основними прийомами, які використовуються під час аудиту порядку витрачання коштів за проектом є:

- прийоми фактичної перевірки: інвентаризація, контрольні запуски сировини та матеріалів у будівництво, контрольні обміри;
- прийоми документальної перевірки: формальна та арифметична перевірка, техніко-економічні розрахунки.

Аудит на стадії інвестування передбачає використання наступних етапів перевірки (рис.1).

Рис. 1. Напрями аудиту інвестиційних витрат за будівельними контрактами

Першим етапом аудиту на інвестиційній стадії реалізації проекту є перевірка умов фінансування проекту. Так, якщо проект фінансується за рахунок зовнішніх джерел, аудитор має здійснити запит до фінансової установи, що фінансує проект щодо підтвердження схеми фінансування інвестиційного проекту.

У вітчизняній практиці аудиту, дану фазу інвестиційного проекту, пов'язують перш за все з аудитом операцій по отриманню банківського кредиту, особливо в частині його оподаткування та впливу на формування фінансових результатів. Разом з тим, перевірка умов та джерел фінансування проекту зводиться до оцінки та виявлення шляхів оптимізації структури залучених з різних джерел інвестиційних ресурсів з позиції їх ефективності.

На даному етапі перевірки, аудитор має встановити за рахунок яких джерел буде профінансовано інвестиційний проект, оцінити вигідність умов фінансування проекту, визначити вартість інвестованих ресурсів, перевірити правильність облікового відображення фінансових витрат (сплата відсотків за кредит) за проектом, і т.д. По завершенню даного етапу перевірки, аудитор може надати рекомендації з оптимізації умов фінансування інвестиційного проекту.

Наступним етапом аудиту є перевірка правильності обрання методу обліку витрат підприємства, що реалізує інвестиційний проект.

Відповідно до П(С)БО 18 «Будівельні контракти» [3], витрати за будівельними контрактами включають:

- витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням даного контракту;
- загальновиробничі витрати.

До складу витрат, безпосередньо пов'язаних з виконанням будівельного контракту, належать прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати (включаючи вартість виконаних субпідрядними організаціями робіт).

Бухгалтерський облік витрат основної діяльності будівельних підприємств залежно від видів об'єктів може бути організовано за замовленням або за методом накопичення витрат за певний період часу із застосуванням елементів нормативного методу обліку та контролю. Основними принципами нормативного методу є: нормування виробничих витрат, відокремлений облік фактичних витрат за нормами та відхиленнями від норм, визначення фактичної собівартості на підставі її нормативного обсягу з використанням даних щодо зміни норм та відхилень від них [7, с.164].

Необхідно відзначити, що застосування нормативного методу забезпечує: раціоналізацію витрачання ресурсів; підвищення достовірності інформації про понесені витрати підприємством; виявлення резервів; посилення контролю за правильністю формування первинних документів.

Специфіка діяльності будівельних підприємств передбачає залучення до співпраці великої кількості господарюючих суб'єктів (проектно-дослідницьких організацій, субпідрядних та генпідрядних організацій та ін.) вчасність виконання роботи яких впливає на результативність виконання будівельних робіт та на загальний обсяг витрат понесених даним підприємством у відповідному періоді. В свою чергу, несвочасне та (або) неповне виконання договірних зобов'язань може призвести до перевитрат або виникнення додаткових витрат будівельної організації.

Наступним етапом аудиту є перевірка правильності визнання витрат. Відповідно до П(С)БО 18 «Будівельні контракти», доходи і витрати протягом виконання будівельного контракту визнаються з урахуванням ступеня завершеності робіт на дату балансу, якщо кінцевий фінансовий результат цього контракту може бути достовірно оцінений.

Зважаючи на це, на даному етапі, аудитор має перевірити використання обраного методу, за яким визначається ступінь завершеності робіт за будівельним контрактом.

Ступінь завершеності робіт за будівельним контрактом може визначитися за одним із наведених методів:

- вимірювання та оцінка виконаної роботи;
- співвідношення обсягу завершеної частини робіт та їх загального обсягу за будівельним контрактом у натуральному вигляді;
- співвідношення фактичних витрат з початку виконання будівельного контракту до дати балансу та очікуваної (кошторисної) суми загальних витрат за контрактом.

Аудитор має вквітися в тому, що застосування відповідного методу обліку витрат забезпечує достовірну оцінку виконаних будівельних робіт.

Наступним етапом аудиту є перевірка формування та облікового відображення матеріальних витрат будівельного підприємства. Оскільки матеріальними витратами належить найбільша питома вага в сукупних витратах будівельного підприємства, відповідно й обсяг аудиторських процедур на даному етапі аудиту буде найбільшим.

Регулювання бухгалтерського обліку у будівництві здійснюється державними будівельними нормами (ДБН). Це комплекс нормативних актів, затверджених центральним органом виконавчої влади з питань будівництва та архітектури. Вони регулюють положення організаційно - методичного характеру, містобудування, кошторисних норм та правил тощо.

Згідно з ДБН 2000 [3], система ціноутворення в будівництві містить кошторисні нормативи і правила визначення вартості будівництва і складання інвесторської кошторисної документації. Система ціноутворення в будівництві базується на нормативно - розрахункових показниках і поточних цінах трудових та матеріально - технічних ресурсів. Використання ДБН є обов'язковим у разі залучення державних коштів. В інших випадках фінансування робіт дані норми носять лише рекомендаційний характер.

Зважаючи на це, до основних процедур аудиту формування та облікового відображення матеріальних витрат підприємства можна віднести перевірку:

- фактичної наявності матеріальних цінностей на підприємстві;
- повноти оприбуткування матеріальних цінностей на підприємстві;
- правильності визначення собівартості будівельних робіт;
- порядку проведення переоцінки виробничих запасів підприємства;
- правильності віднесення витрат до прямих матеріальних;

- правильності застосування виробничих норм та їх відповідність ДБН;
- правильності списання матеріалів з виконання будівельно-монтажних робіт відповідно до встановлених норм та нормативів.

Вивчаючи повноту оприбуткування матеріальних цінностей, аудитор має перевірити за якою вартістю матеріальні цінності оприбутковані на підприємстві, порівняти дані матеріальних звітів типових форм М-19 та М-29 будівельного підприємства із даними підприємства постачальника будівельних матеріалів. Необхідно перевірити правильність списання витрат від браку та нестач.

Після передачі будівельних матеріалів матеріально-відповідальним особам, аудитор за допомогою процедури запиту можуть перевірити наявність та раціональність використання матеріальних ресурсів на відповідні будівельні роботи відповідно до плану-графіку виконання будівельних робіт.

Перевірка правильності застосування виробничих норм передбачає застосування аудитором процедур інвентаризації, документальної перевірки які дозволяють виявити перевитрати або економію матеріальних витрат відповідно до встановлених державних будівельних нормативів.

Оцінка правильності списання матеріалів здійснюється аудитором на підставі типової форми М-29 „Звіт про витрачання основних матеріалів у будівництві порівняно із виробничими нормами” в якій міститься інформація щодо фактичних та нормативних витрат матеріалів, відхилень від норм, причини їх виникнення та винуватців. Матеріальні звіти (М-19 та М-29) є регістрами обліку наявності та руху матеріалів на підприємстві. За допомогою прийомів документальної перевірки, аудитор має оцінити правильність формування даної звітності, перевірити наявність всіх реквізитів (підписи матеріально-відповідальних осіб, керівництва), співставити дані звітності з даними складського обліку та застосувати процедуру арифметичної перевірки даних.

Контроль за обсягом витрачання матеріальних цінностей на виконання будівельних робіт передбачає застосування аудитором наступних процедур: інвентаризації, лабораторних аналізів, експертиз, які дозволяють вивестися в раціональності витрачання матеріалів відповідно до встановлених норм та нормативів. Якщо, за даними перевірки кількість витрачених матеріалів не відповідає даним складського обліку, варто здійснити контрольний запуск сировини та будівельних матеріалів у виробництво з метою визначення реальних витрат на заявлений обсяг виконаних будівельно-монтажних робіт.

Наступним етапом аудиту є перевірка порядку формування та облікового відображення прямих витрат на оплату праці будівельного підприємства.

Необхідно відзначити, що прямі витрати на оплату праці, за умови використання нормативного методу відображаються в обліку окремо за нормами та відхиленнями від них. Заробітна плата за нормами визначається, виходячи із затвердженого переліку робочих місць, планового фонду робочого часу і тарифних ставок.

Тому, на даному етапі, аудитор має: співставити обсяги фактично виконаних будівельних робіт (відображених на підставі первинних документів) з нормами та розцінками за даними видами робіт; порівняти розцінки з тарифними ставками відрядників, що працюють за відповідними розрядами робіт та кількістю годин, що вимагається на їх виконання.

Основними порушеннями щодо обліку витрат на оплату праці є:

- заниження (завищення) норм та розцінок, що призводить до зменшення (збільшення) фонду оплати праці та збільшення (зменшення) собівартості виконаних будівельних робіт;
- недотримання принципу виробничої направленості витрат, що призводить до включення у собівартість будівельних робіт витрат по заробітній платі працівників, зайнятих в інших видах діяльності.

За наявності відхилень від норм з витрат по оплаті праці, аудитор має встановити причини даних відхилень. Фактична сума витрат на оплату праці працівників будівельного підприємства може відрізнитися від нормативів за рахунок:

- зміни обсягів будівельних робіт;
- зміни в чисельності робітників-погодинників;
- зміни умов праці, режиму роботи, і т.д.

Кадрові документи дають можливість аудитору, в ході проведення перевірки, мати певну інформацію про кількісний та якісний склад працівників, плінність кадрів за відповідний період, тощо.

На підставі штатного розкладу та наказів визначається правомірність встановлення посадових окладів, різноманітних доплат та надбавок. Використання отриманих даних дозволяє аудитору проводити комплексний аналіз витрат на оплату праці та трудових ресурсів.

У процесі проведення перевірки аудитору необхідно перевірити наступні документи: положення про оплату праці; положення про преміювання; штатний розклад; наказ про затвердження штатного розкладу; правила внутрішнього трудового розпорядку; колективний договір; контракт; книга реєстрації наказів по особовому складу; наказ по особовому складу (Наказ (розпорядження) про прийняття на роботу, про припинення трудового договору (контракту)); графік обліку відпусток; журнал обліку відпусток; наказ (розпорядження) про надання відпустки; особова картка працівника, книга обліку руху трудових книжок та ін.

На підставі первинних бухгалтерських документів аудитор перевіряє правильність нарахування та утримань із заробітної плати, розрахунок середньої заробітної плати та проводить зіставлення отриманих відомостей з показниками в облікових регістрах та формах бухгалтерської звітності.

Застосовуючи прийом зустрічної перевірки, аудитор може спів ставити дані розрахунково-платіжних відомостей із даними відділу кадрів з метою виявлення „фіктивних” працівників. Обстеження будівельних майданчиків допоможе визначити, чи усі працівники, яким нараховується заробітна плата, знаходяться на робочому місці. Виявлення відсутніх осіб без поважних причин являє собою доказ необґрунтованого завищення витрат [11, с.168].

Наступним етапом аудиту є перевірка облікового відображення інших прямих витрат до яких відносяться: плата за оренду земельних та майнових паїв; амортизаційні відрахування; відрахування на соціальні заходи, втрати від браку, витрати понесені субпідрядними організаціями (відповідно до п.13 П(С)БО 18 „Будівельні контракти”) та ін.

Процедурами перевірки на даному етапі є:

- оцінка правильності визначення норм відрахувань із загального розміру витрат на оплату праці на відповідні соціальні заходи;
- визначення правильності розрахунку амортизаційних відрахувань (відповідно до облікової політики підприємства);
- перевірка повноти включення до складу витрат всіх робіт здійснених субпідрядними організаціями;
- оцінка правильності визначення витрат на експлуатацію машин та механізмів;
- перевірка порядку визначення витрат від браку.

Остання процедура потребує посиленої уваги зі сторони аудиторів, адже брак у будівництві підвищує собівартість та знижує якість будівельних робіт.

В цілому витрати від браку становлять вартість остаточно забракованих виробів, напівфабрикатів, робіт та витрати на виправлення браку за вирахуванням: остаточно забракованої продукції за справедливою вартістю; сум, що відшкодовуються працівниками, які допустили брак; сум, одержаних від постачальників за неясні матеріали і комплектуючі вироби.

Згідно з П(С)БО 16 „Витрати” [2], до складу собівартості виконаних будівельних робіт, входять витрати від браку, що складаються із повністю забракованої по технологічним причинам продукції (ст. 14), а в податковому обліку фактична вартість остаточно забракованої продукції не включається до складу витрат платника податку, крім витрат від браку, які складаються з вартості остаточно забракованої з технологічних причин продукції (виробів, напівфабрикатів) та витрат на виправлення такого технічно неминучого браку, в разі виконання даного виду робіт. Тобто, відповідно до чинного законодавства, підприємство має право самостійно визначати допустимі норми технічно неминучого браку в Наказі про облікову політику по підприємству за умови обґрунтування його розміру. Тому, під час перевірки, аудитор повинен встановити правомірність визначених норм витрат від браку та дотримання встановлених норм.

Застосовуючи процедуру ідентифікації, аудитор має встановити причини та винуватців виникнення браку під час виконання будівельно-монтажних робіт, ідентифікувати величину виправного та невиправного браку у будівництві.

Необхідно відзначити, що причинами браку може бути: низька якість проектно-кошторисної документації, будівельних матеріалів, конструкцій та деталей; несвочасне забезпечення робочих місць інструментами, машинами та механізмами; неузгодженість між учасниками будівельного процесу; низький рівень планування та організації будівельного виробництва [11, с.171].

Опитування керівництва, чи облікового персоналу підприємства може спонукати аудитора до проведення додаткових аудиторських процедур та застосування інших методів, для отримання даних щодо: обсягів незавершеного будівництва, застосування методів обліку інвестиційних витрат, вчасності та правильності відображення інформації про витрати на рахунках бухгалтерського обліку, і т.д.

Досліджуючи величину загальновиробничих витрат, аудитору необхідно перевірити правильність та достовірність їх розподілу. При цьому перевіряється дотримання норм П(С)БО 16 „Витрати” щодо порядку розподілу загальновиробничих витрат, а також вимог Методичних рекомендацій з формування собівартості будівельно-монтажних робіт (додаток 2 „Перелік загальновиробничих витрат будівельної організації”) [5]. Після перевірки правильності проведення розподілу загальновиробничих витрат, аудитору доцільно встановити правильність відображення витрат в бухгалтерському обліку.

На даному етапі, аудитору доцільно приділити увагу обґрунтованості вибору бази розподілу загальновиробничих витрат та її відображенні в обліковій

політиці підприємства.

Наступним етапом перевірки витрат понесених під час реалізації інвестиційних проектів є оцінка достовірності сформованої інформації про витрати на відповідних рахунках та облікових регістрах (регістрах аналітичного та синтетичного обліку) підприємства.

На даному етапі, аудитор може повторно виконати дії:

- з перерахунку витрат понесених за відповідний звітний період в результаті реалізації інвестиційного проекту,
- оцінити правильність накопичення витрат на рахунку 23 та перевірити, чи правильно обрані суми, які стосуються незавершеного будівельного виробництва та являють собою вартість робіт, виконаних субпідрядною організацією;

- перевірити правильність перенесення даних зі Звіту про витрачання основних матеріалів у будівництві порівняно з виробничими нормами (форма М-29) до Матеріального звіту (ф. М-19);

- з арифметичної перевірки правильності підрахунку залишків по рахунках виробничих запасів та оборотів за період;

- правильності застосування кореспонденції рахунків для відображення надходження та списання будівельних матеріалів на підприємстві;

- правильності перенесення даних з облікових регістрів в Головну книгу підприємства.

Під час перевірки сум незавершеного будівельного виробництва слід керуватися Методологією відображення господарських операцій та оцінки майна, обраних клієнтом та нормативно закріплених наказом про облікову політику на підприємстві. По незавершеному будівельному виробництву необхідно перевірити відповідність фактичних залишків даним, вказаним у балансі. Для цього слід впевнитися, що дані обліку підтверджуються результатами інвентаризації незавершеного будівництва та що їх залишки достовірно оцінені.

Останнім етапом є оцінка достовірності поданої інформації про витрати у фінансовій, податковій та статистичній звітності будівельного підприємства.

Аудитор має перевірити відсутність арифметичних помилок під час узагальнення інформації про витрати у статтях фінансової звітності, також оцінити дотримання всіх вимог під час формування фінансової, статистичної та податкової звітностей.

На даному етапі аудитор має перевірити повноту та правильність відображення даних про витрати у Примітках до річної фінансової звітності, а саме розкриття:

- методів визначення ступеня завершеності робіт за будівельними роботами;

- загальної суми витрат та прибутків на дату балансу;

- вартості виконаних субпідрядниками будівельних робіт;

- суми валової заборгованості замовників на дату балансу;

- суми валової заборгованості замовникам на дату балансу;

- отриманих авансів на дату балансу.

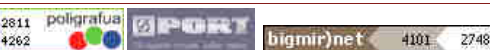
Здійснивши перевірку організації ведення обліку інвестиційних витрат, дослідивши обґрунтованість та достовірність показників різних форм звітності та виявивши певні порушення, аудитор може надати рекомендації щодо покращення організації обліку витрат на підприємстві, зменшення обсягів незавершеного будівництва, мінімізації витрат за будівельними контрактами в частині їх оптимізації.

Висновки та перспективи подальших наукових досліджень. Підводячи підсумок викладеному матеріалу, необхідно відзначити, що інвестиційний аудит дозволяє формувати більш ефективні інвестиційні рішення та здійснює суттєвий вплив на їх досягнення. Разом з тим, результативність та можливість досягнення запланованих результатів інвестування буде залежати як від якості проведеної аудиторської перевірки, так і від дієвої системи управління інвестиційним процесом.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. –Режим доступу до джерела : <http://zakon.nau.ua/doc/code=2755-1711>.
2. П(С)БО 16 “Витрати”(зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. Режим доступу до джерела : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0027-0012>.
3. П(С)БО 18 “Будівельні контракти”(зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. Режим доступу до джерела:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0433-0113>.
- 4.МСБО 11“Будівельні контракти”[Електронний ресурс]. Режим доступу до джерела: http://www.minfin.gov.ua/document/2424/%D0%9C%D0%A1%D0%91%D0%9E_11.pdf10
5. Методичні рекомендації з формування собівартості будівельно-монтажних робіт від 31.12.2010 N 573 [Електронний ресурс]. Режим доступу до джерела: <http://msmeta.com.ua/file/Metoduchni%20rekomentazii.pdf9>
6. Іщенко Н.Б. Бухгалтерський облік у будівництві [Електронний ресурс] / Науково - інформаційний вісник Івано - Франківського університету права імені Короля Данила Галицького. Науково - популярний журнал. – 2010. – N1. – С.53-62. Режим доступу до джерела:http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Nivif/2010_1/08.pdf8.
7. Павленко О.В. Доходи та витрати основної діяльності будівельних підприємств у системі обліку і контролю: Монографія. – Рівне: НУВГП, 2012 – 236с.
8. Редченко К.І. Аудит стратегічних управлінських рішень, прогнозів та проектів / К.І. Радченко. - Монографія. – Львів: Видавництво ЛКА, 2001. – 402 с.
9. Тищенко С.В. Инвестиционный аудит и его роль в процессе инвестирования // Аудит. – № 9. – 2012. –С.-20-21.

Стаття надійшла до редакції 12.03.2013 р.

ТОВ "ДКС Центр"